

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Adami Rechenbergi Consensus Orthodoxus Cum Verbo
Dei, libris Symbolicis & probatissimis Theologis gnēsiōs
Lutheranis, inprimis Saxonis antiquis, De Gratiae
Divinae Termino, oppositus Malevolorum ...**

Rechenberg, Adam

Lipsiae, 1701

Quaest. IX

urn:nbn:de:bsz:31-105727

dicia, Psalm. CXIX, 13. uti primum mitis, ita post severus est.
Bernhardus Serm. IX. Deus DUOS PEDES habet, MISERICORDIAM & JUDICIUM: Neutrum debemus solum apprehendere.-----
*Non instar Principum terrenorum est, qui statim volunt perdere, exemplo Pharaonis, Exod. X, 28. Diu connivet ac tolerat, ut Cainum Genes. IV. Antediluvianos Gen. VI. Amorrhæos Genes. XV, 16. Ninivitas Jon. III. Sed NB. quando tempus gratia negligitur, tum ait: NON ADDAM MISERERI. --- Tandem abjicit TOTALITER & FINALITER &c. It. p. 74. De pœna contemti verbi: est ea finalis abjectio & horrenda cœcitas, adde pag. 847. & in c. V. pag. 526. Pœna irremissibilitas innuitur v. 6. --- Deus quidem a nullo populo recedit, quoad præsentiam universalem; recedit autem ab impœnitentibus, NB. quoad præsentiam gratiosam. Justum enim est, ut deserantur, qui deseruerunt Deum, juxta comminationem, Prov. I, 28. id. c. IX. pag. 845. Diabolus fit Doctor impiorum, quod irrita sunt cuncta media, si Deus recessit sua gratia. it. cap. XI. p. 955. Attollite ergo capita vestra, NB. dum adest tempus pœnitentiae, QUOD SEMEL NEGLECTUM NON REVERTITUR. Plura in re manifesta addere supervacaneum, ne stuporis lectorum arguere videar. Possunt tamen dicta scripturæ de comminatione divinarum pœnarum, Prov. I, 24. sqq. Jes. XXII, 14. Job. XI, 20. Psalm. CXIX, 118. Psalm. VII, 13. Jerem. XVII, 13. 2. Thessal. II, 10. evolvi. Non intellexit Compilerator tempora divinæ *ἐπιδησίας* decreta, vid. *Dannb. Hodof. p. 876.**

QUÆST. IX.

Utrum dictum Ebr. III. de termino quodam peremptorio ante finem vitæ, an vero de omni vitæ tempore ad pœnitentiam obvio agat?

Compilerator sibi responderet: Affirmat prius Rechenbergius in Propositione sua S. 14. et in Epist. ad Rostenesch. p. 15.

E Anim-

Falsum est, quod ego Ebr. c. III. pro termino quodam peremptorio, citatis locis allegarim. Gratiam Dei induratis non semper obviam esse ad vitæ usque finem, ex Hebr. III. 13. & cap. IV. 7. constare asserui. Quia ob periculum, ne quis induretur seductione peccati, illud *HODIE* obvium esse dicitur; adeoque præcludi quis possit ab ingressu in requiem. vid. v. 11. & 18. seqq. Obvertitur quidem autoritas Carpzovii, sed is, dum *HODIE* illud extendit ad totum vitæ spatium, ad convertibiles ac pœnitentes respicit, non impœnitentes. Nam ipse in *Conc. pœnit.* p. 91. addit: Wenn wir meynen / es sey noch Zeit gnug / müste doch das Böse nicht eben *HEUTE* abgeschaffet seyn / man wolle schon nach und nach mit der Zeit eines nach dem andern bey guter Gelegenheit abgehen &c. Ach da haben wir unsere Herzen schon verstockt / it. p. 95. Ach mein lieber Christ / es gilt gar nicht Aufschiebens / Gott will es *HEUTE* haben. Dannhauerus *Hodosoph.* p. 879. Non omnibus ait, apostatis promisit Deus reiterationem luminis petulanter extinguit, Ebr. III, 14. 15. & 17. cap. IV. 1. & 3. Quoad tempus gratiæ habet Dominus *ἐν αὐτῶν δευτέρω*, NB. habet suum *HODIE*, Hebr. IV, 7. Sicut olim in Judaico populo circumscriptum illud fuit annis, post Christi mortem, quadraginta, aut circiter, NB. in hominibus NB. singulis suum habet ambitum nobis ignotum, notum divine providentiæ, qui plerumque ad mortem usq. protenditur, NB. nisi ob gravem contumaciam prius etiam præcidatur. Quem locum D. Pfeifferus supra quaest. II. suum fecit Germanicè redditum.

QUÆST. X.

Utrum scripturæ oracula 1. Tim. II, 4. 2. Petr. III. limite universalialia sint, adeoque ad solos pœnitentes pertineant?

Compiler respondet: Affirmat illud Rechenbergius in Epist. ad Rostenusch. p. 23. & in Proposit. p. 21. conf. *Parane sua ejusd.* p. 13.

Anim-